

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Pfv.III.20.048/2013/7.szám

A Kúria a dr. Molnár Beáta ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Hergert Ibolya ügyvéd által képviselt alperes ellen kártérítés megfizetése iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt 30.P.101.183/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Törvényszék 41.Pf.630.111/2012/2. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által 53. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 196.700 (százkilencvenhatezer-hétszáz) forint felülvizsgálati illetéket, valamint a pártfogó ügyvéd díját az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a tulajdonában állott motorkerékpárral 2006. május 15-én idegenhibás közúti baleset részese volt. A baleset következtében nyolc napon túl gyógyuló sérüléseket, ezen belül a jobboldali V., VI. bordák törését, a jobb mellkasfél zúzódását, a jobb kéz V. kézközépcsont törését, valamint a jobb térd repesztett sérülését szenvedte el. Emellett a mellkasi sérülések következményeként jobboldali mellüregi folyadékgyülem és jobboldali légmell alakult ki nála. Kár keletkezett a motorkerékpárjában, ruházatában, bukósisakjában és telefonjában is. A felperes térdét még a baleset estéjén a pécsi Honvéd Kórházban megműtötték, majd 4-5 nap múlva a jobb kézfejét is. A felperest 2006. május végéig kezelték a kórházban, majd 2006. október 1-jéig volt munka-, illetve keresőképtelen. Balesetét üzemi balesetként ismerték el. A felperes a káreseményt megelőzően aktív, sportos életet élt, versenyszerűen

biciklizett, később motorozott ennek megfelelő baráti körrel. Barátnőjével a baleset idején a felperes szüleinél éltek, de a baleset után három hónap múlva a kapcsolat megszakadt. Károsodásai miatt fizikailag már nem bír olyan terhelést a keze, motorozni nem jár, félelmek gyötrik. A baleset miatt a felperes munkaképesség-csökkenése 5% mértékű, mely abból adódik, hogy a jobb kézfejen a kisujj a gyűrűsujj alá hajlik, a kéz egyéb (hajlítási-nyújtási) funkciói teljesen épek, jobb kezének szorítóereje minimális fokban csökkent. A felperes kézfejen, illetve térdén található 3-4 centiméteres műtéti hegek ún. elsődlegesen gyógyult hegek, nem torzító jellegűek, bár kétségtelenül láthatóak. Maradványállapota mindennapi élettevékenységét nem nehezíti meg. A felperes tanult szakmája autószerelő, amit ugyan nem gyakorol, de jelenleg és a jövőben is fizikai munkából tud majd megélni. Az alperes peren kívül 875.000 forint gépjárműkárt és további 16.450 forint ingóságokban keletkezett kárt térített a felperesnek.

A felperes módosított keresetében 2.500.000 forint nem vagyoni kár, 274.500 forint dologi kár - ezen belül NIKE szabaddidőnadrág, NIKE cipő, NOKIA 6230i mobiltelefon, NIKE hátizsák, RETRO pulóver és SHOEI bukósisak -, 8.000 forint gyógyszerköltség, utóbbi vonatkozásában további havi 6.000 forint járadék, 18.000 forint közlekedési költség, 36.000 forint közlekedési kísérő költség, 20.000 forint vizitdíj és a fenti összegek kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az elsőfokú bíróság a baleset létrejötté során tanúsított magatartás miatt a felperesre kedvezőbb 70-30%-os kármegosztást alkalmazva - beszámítva az alperes teljesítését is - összesen 127.750 forint és ennek kamatai megfizetésére kötelezte az alperest; az ítéletet 76.160 forint tekintetében előzetesen végrehajthatóvá nyilvánította. Kötelezte továbbá a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 143.613 forint perköltséget és az államnak 172.260 forint illetéket, míg az alperes illetékfizetési kötelezettségét 2.740 forintban állapította meg. A vizitdíj, a gyógyszerköltség és a nem vagyoni kárpótlás tekintetében elutasította a keresetet.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatta és a marasztalási tőkeösszeget 430.430 forintra, a 127.750 forintos kamattételt 427.750 forintra felemelte, továbbá kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2.730 forintnak 2007. szeptember 1-jétől járó késedelmi kamatait. A felperest terhelő perköltséget 130.000 forintra, az illeték összegét 154.060 forintra, míg az alperesi illetéktérítést 25.900 forintra felemelte. Kötelezte továbbá a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 70.000 forint fellebbezési eljárási költséget; a

másodfokú eljárási illetékből 160.900 forintot a felperes, 18.200 forintot pedig az alperes visel a döntés szerint.

A másodfokú bíróság a kármegosztás mértékének megváltoztatására a beszerzett bizonyítási eszközök értékelése alapján nem látott módot. A dologi károkra vonatkozó fellebbezés kapcsán kifejtette, hogy a 291.000 forintos kárigényhez képest az elsőfokú bíróság figyelemmel volt a közrehatás megállapított mértékére, valamint az alperes 16.450 forint összegű teljesítésére. Az elsőfokú bíróság a tönkrement ingóságok értékének meghatározására igazságügyi tárgyszakértői véleményt szerzett be, amelyet a felek elfogadtak. Helyesen értékelte a másodfokú ítélet szerint az elsőfokú bíróság a felperes magatartását a körben, hogy a bukósisakot nem őrizte meg, holott tudott arról, hogy az értékének meghatározására szakértői bizonyításra kerül sor. Így az ingóságok összértékéül 152.000 forintot helyesen fogadott el az elsőfokú bíróság. Ennél magasabb összegű kárt a felperes nem bizonyított.

A gyógyszerköltségre megítélt 7.000 forint felemelésére sem látott módot a másodfokú bíróság, mert az igazságügyi orvosszakértői vélemény szerint a felperesnek a baleset kapcsán csak fájdalomcsillapítókra volt szüksége, az asztmával kapcsolatos gyógyszerek és az alperes biztosítottjának magatartása között nincs okozati összefüggés. A fájdalomcsillapítók költségét pedig az alperes már megtérítette. A közlekedési költségre érvényesített 18.000 forintos, valamint a kísérő költségére előterjesztett 36.000 forintos igényt pedig a közrehatás mértékével ugyancsak megfelelően csökkentve ítélte meg a bíróság. A másodfokú bíróság a vizitdíj tekintetében úgy foglalt állást, hogy az erre vonatkozó fizetési kötelezettség 2007. február 15-től 2008. március 31-ig állt fenn. Számlákat is csatolt a felperes összesen 3.900 forint elszámolható kifizetésről, a kármegosztás alapján pedig ebből 2.730 forintot kell az alperesnek megtéríteni.

A másodfokú bíróság nem tudta értelmezni a rokkantsági nyugdíj megállapításával kapcsolatos fellebbezési kérelmet, ennek elbírálása álláspontja szerint nem tartozik a bíróság hatáskörébe.

A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Indítványozta, hogy a Kúria az elsőfokú ítéletre is kiterjedően a jogszabálysértőnek talált jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül, az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítsa. Minderre szerinte a joggyakorlat egysége és továbbfejlesztése érdekében van szükség. A felülvizsgálati kérelemben a felperes nem jelölte meg azt a jogszabályt vagy jogszabályokat, amelyeket álláspontja szerint a jogerős ítélet sértett. Hivatkozott ugyan arra, hogy a kirendelt igazságügyi szakértő véleményét nem fogadta el, mert az átvette az alperes által korábban felkért szakértő véleményét, ami a két évvel korábbi állapotokat tükrözte. Szerinte a szakértő nem értékelte

kellő súllyal a baleset következtében kialakult légmellét, továbbá azt, hogy szerinte ok-okozati összefüggésben van a balesete a kialakult asztmájával, amely miatt folyamatosan gyógyszerek szedésére szorul és nem tud megfelelően dolgozni.

Ugyancsak sérelmezte az 5%-os munkaképesség-csökkenés megállapítását, továbbá azt, hogy az eljáró bíróságok nem rendeltek ki újabb orvosszakértőt az ügyben. A felperes szerint a másodfokú bíróság nem vette figyelembe az egészségkárosodását, illetve rokkantsági ellátásra vonatkozó, a háziorvosa által kiállított és becsatolt okiratot, valamint az újabb egészségügyi problémáinak kivizsgálására alapított orvosszakértői vélemény kiegészítésére irányuló kérelmét. Összességében a felperes álláspontja értelmében a bíróságok nem kártalanították őt megfelelő mértékben, továbbá a rokkantsági nyugdíjjal kapcsolatosan tévesen foglaltak állást. A felülvizsgálati kérelmében a bukósisak értékére a dologi kárai körében 291.000 forint összegben továbbra is igényt tartott, a gyógyszerköltség esetében a kereset szerinti 120.000 forintot, közlekedési költségként 18.000 forintot, kísérő költségeként 36.000 forintot, vizitdíjként 20.000 forintot, valamint nem vagyoni kárpótlásként - a kérelem tartalma szerint - a keresetben követelt 2.500.000 forint és a megítélt összeg közötti különbözetet igényelte.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Pp. 270. §-ának (2) bekezdése alapján a Kúria azt vizsgálta, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okok miatt jogszabálysértő-e.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az alperes kártérítő felelősségének elbírálásához, a felperesnek járó egyes kártérítési tételek megítélhetőségéhez szükséges bizonyítást az elsőfokú bíróság lefolytatta és a tényállást a bizonyítékok okszerű mérlegelése alapján a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően állapította meg.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében a Pp. 270. §-ának (2) bekezdése szerinti jogszabálysértést nem jelölt meg, amelyet az eljáró bíróságok terhére róna. Azon álláspontja pedig értelmezhetetlen a felülvizsgálati eljárásban, amely szerint az ítélet hatályon kívül helyezésére a joggyakorlat egysége és továbbfejlesztése érdekében van szükség.

A felülvizsgálati kérelem tévesen támadta, hogy a jogerős döntést hozó bíróságok nem adtak helyt további szakértői bizonyítási indítványának. Az elsőfokon eljáró bíróság a kirendelt dr. K.G. igazságügyi orvosszakértőt a tárgyaláson a felperes kérelmére

meghallgatta. A szakértő akként nyilatkozott, hogy a felperes asztmájának baleseti eredete kizárt, légmelle pedig panaszmentesen gyógyult, további kezelésre ezzel kapcsolatosan nincs szükség. A Kúriának a jogerős ítéletben kifejtett indokok alapján nem volt oka arra, hogy az alap és kiegészítő igazságügyi orvosszakértői véleményt, valamint az ezeken alapuló ítéleti rendelkezéseket aggályosnak találja. Egyetért a jogerős ítéletnek azon álláspontjával is, amely szerint a perbíróságnak a rokkantsági nyugdíj megállapításával kapcsolatosan nincsen döntési jogosultsága. E körben felhívja a felperes figyelmét arra, hogy a felülvizsgálati kérelmében is hivatkozott, a bírósághoz 2011. december 9-én érkeztetett, a G. Egészségügyi Szolgáltató Bt. által az OEP Országos Orvosszakértői Intézete Orvosi Bizottságához címzett orvosi beutaló nem állítja azt, hogy a perbeli balesettel ok-okozati összefüggésben állnak a jelenlegi betegségei. Mindössze az asztma kórelőzményét, továbbá a perbeli baleset során elszenvedett sérüléseit sorolja fel, de semmilyen egyéb javaslatot vagy véleményt nem tartalmaz. Így tehát az eljáró bíróságoknak nem állt rendelkezésére olyan bizonyító erővel rendelkező okirat, egyéb bizonyíték, amely a kirendelt igazságügyi orvosszakértői véleményt hiányossá, homályossá, önmagával vagy a per adataival ellentmondóvá tette volna.

A jogerős ítélet részletes indokát adta továbbá, hogy milyen fizikai és lelki egészségkárosodást és egyéb körülményeket vett figyelembe, amikor a felperes részére járó nem vagyoni kártérítés összezszerűségét megállapította.

A felülvizsgálati kérelemben nem indokolta a felperes, hogy az egyes vagyoni kártérítési tételek körében miért nem megalapozott a jogerős ítélet. Tény, hogy a bukósisakot a felperes magatartására visszavezethető okból a kirendelt igazságügyi szakértő már nem tudta megtekinteni, így csak hozzávetőleges értékét tudta megállapítani, a bíróság pedig csak ezt tudta figyelembe venni. A gyógyszerköltség vonatkozásában pedig a fentebb már kifejtettek szerint aggálytalan igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján a jogerős ítéletben szereplő összegben túl nem lehetett az alperest kártérítés megfizetésére kötelezni. Ugyanez vonatkozik a közlekedési és a kísérő költségére, továbbá a vizitdíjra is. Felhívja a bíróság a felperes figyelmét, hogy valamennyi esetben a rá kedvezőbb 70-30%-os kármegosztást alkalmazta a jogerős ítélet szerint a bíróság, ezt az arányt utóbb már a felülvizsgálati kérelemben sem támadta.

A bíróság tehát széles körű bizonyítást folytatott le, a rendelkezésre álló bizonyítékok felülmérlegelésére - megalapozatlanság hiányában - a felülvizsgálati eljárásban nincs lehetőség. A jogerős ítélet olyan iratellenes megállapítást, amely a megalapozatlanság megállapítására alapot ad, nem tartalmaz.

A kifejtettekre tekintettel tehát a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján - figyelemmel a Pp. 274. § (1) bekezdésére - tárgyaláson kívül hozott határozatával hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati kérelme sikertelen volt, ezért a Kúria a Pp. 270. §-ának (1) bekezdése szerint alkalmazott 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperes javára felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére, míg a felperes személyes költségmentessége folytán le nem rótt felülvizsgálati illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli. A felperes pártfogó ügyvédi díjáról szóló rendelkezés a Pp. 87. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2013. október 30.

Dr. Havasi Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Gelencsér Zoltán s.k.
előadó bíró, Dr. Udvary Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

kúriai tisztviselő
HM